

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Bundesrepublik Deutschland/ Nordzucker AG

(Sprawa C-148/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii — Wyznaczenie zakresu obowiązku zwrotu uprawnień — Sankcje — Artykuł 16 ust. 1 i 3)

(2015/C 213/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Strona pozwana: Nordzucker AG

Sentencja

Artykuł 16 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji [uprawnieniami do emisji] gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienionej dyrektywą 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do operatora, który dokonuje zwrotu liczby uprawnień do emisji gazów cieplarnianych odpowiadającej podanej w sprawozdaniu ilości emisji z poprzedniego roku, która została poddana kontroli zgodnie z art. 15 tej dyrektywy, w przypadku gdy w wyniku dodatkowej kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ krajowy po upływie terminu zwrotu okaże się, że podano zaniżoną ilość emisji, wobec czego liczba zwróconych uprawnień jest niewystarczająca.

Państwa członkowskie powinny ustanowić kary, które można nałożyć w tego rodzaju sytuacji, zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2003/87, zmienionej dyrektywą 2004/101.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 22 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Suceava – Rumunia) – Casa Județeană de Pensii Botoșani/Polixeni Guletsou

(Sprawa C-598/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Identyczne pytanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 7 ust. 2 lit. c) — Stosowanie konwencji o zabezpieczeniu społecznym zawartych między państwami członkowskimi — Uchodźca pochodzący z innego państwa członkowskiego powracający do ojczyzny — Ukończenie okresów zatrudnienia na terytorium innego państwa członkowskiego — Wniosek o przyznanie emerytury — Odmowa]

(2015/C 213/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Suceava

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Casa Județeană de Pensii Botoșani

Strona pozwana: Polixeni Guletsou

Sentencja

Wykładni art. 7 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 18 grudnia 2006 r., należy dokonywać w ten sposób, że umowa dwustronna dotycząca świadczeń z zabezpieczenia społecznego należnych obywatelom jednego z umawiających się państw, którzy na terytorium drugiego umawiającego się państwa mieli status uchodźców politycznych – którą państwa te zawarły przed przystąpieniem do Unii Europejskiej i która nie została wymieniona w załączniku III do tego rozporządzenia – nie znajduje w dalszym ciągu zastosowania do sytuacji uchodźców politycznych, którzy powrócili do ojczyzny przed zawarciem tej umowy dwustronnej i przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 22 kwietnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Galați – Rumunia) – Casa Județeană de Pensii Brăila/E.S.

(Sprawa C-646/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 8 ust. 1 — Stosowanie konwencji o zabezpieczeniu społecznym zawartych między państwami członkowskimi — Uchodźca pochodzący z innego państwa członkowskiego powracający do ojczyzny — Ukończenie okresów zatrudnienia na terytorium innego państwa członkowskiego — Wniosek o przyznanie emerytury — Odmowa]

(2015/C 213/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Galați

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Casa Județeană de Pensii Brăila

Strona pozwana: E.S.

Sentencja

Wykładni art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 988/2009 z dnia 16 września 2009 r., należy dokonywać w ten sposób, że umowa dwustronna dotycząca świadczeń z zabezpieczenia społecznego należnych obywatelom jednego z umawiających się państw, którzy na terytorium drugiego umawiającego się państwa mieli status uchodźców politycznych – którą państwa te zawarły przed przystąpieniem do Unii Europejskiej i która nie została wymieniona w załączniku II do tego rozporządzenia – nie znajduje w dalszym ciągu zastosowania do sytuacji uchodźców politycznych, którzy powrócili do ojczyzny przed zawarciem tej umowy dwustronnej i przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 39 z 8.2.2014.